

Sygn. akt. IV Ka 951/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak (spr.)

Sędziowie SSO Małgorzata Szyszko

(...) del do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale Czesława Twardowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013r.

sprawy **E. F.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 1 lipca 2013 r. sygn. akt VII K 283/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **z jego części wstępnej eliminuje zwrot „będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków II Wydział Karny wyrokiem o sygn. akt IIK 267/10 z dnia 3 sierpnia 2010 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości”,**

b) **czyn oskarżonego kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178 a § 1 kk i tenże przepis przyjmuje za podstawę wymiaru kary,**

c) **na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę sądową w kwocie 60 złotych za II instancję.

UZASADNIENIE

E. F. oskarżony został o to, że: w dniu 3 lutego 2013 roku w Ż. znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny marki (...), nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków II Wydział Karny, wyrokiem o sygn. akt IIK 267/10 z dnia 3 sierpnia 2010 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości;

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.;

Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków, wyrokiem z dnia 1 lipca 2013 roku, sygn. akt VII K 283/13:

I. uznał oskarżonego E. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.42§2 k.k. i art.43§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art.63§2 k.k. zaliczył, na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku środka karnego, okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 03.02.2013 roku;

IV. na podstawie art.63§1 k.k. zaliczył, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zatrzymanie oskarżonego w okresie od 03.02.2013 roku do dnia 04.02.2013 roku, odpowiadające dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art.624§1 k.p.k. oraz art.17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył - w części dotyczącej orzeczenia o karze – oskarżony, zarzucając rażąco niewspółmierność oraz surowość kary a mianowicie orzeczenie kary bezwzględnej 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w wymiarze 3 lat, podczas gdy niskie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, a co za tym idzie niski stopień szkodliwości społecznej tego czynu przemawiają za niższym wymiarem tego środka i kary (cytat dosłowny z apelacji)

W oparciu o tak sformułowany zarzut apelujący wniósł o zmianę zasądzonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania (na okres 2 –ch lat próby) orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności oraz zmniejszenie wymiaru zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, z 3-ch na 2 lata.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest częściowo zasadna. Rację przyznać należy bowiem apelującemu, iż wyznaczony oskarżonemu - wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków z dnia 3 sierpnia 2010 roku, sygn. akt II 267/10 - okres 2-ch lat próby, upłynął już z dniem 11 sierpnia 2012 roku, a zatem już w dniu wydania zaskarżonego wyroku (1 lipca 2013r.) nastąpiło zatarcie skazania E. F. w tamtej sprawie. Oskarżony od dnia 11 lutego 2013 roku, do chwili wydania prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w dniu 14 listopada 2013 roku, zachowywał zatem, formalnie, status osoby niekaranej. Zgodnie też z tezą postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 roku, wydanego w sprawie IV KK 59/12/ OSNKiW, rok 2013, Nr 1, poz.3, str 10) fakt ten uniemożliwił przyjęcie - wobec sprawcy - kwalifikacji z art. 178§4 kk. W tej sytuacji - nie kwestionując zasadności argumentacji Sądu Rejonowego odnoszącej się do wymierzonej oskarżonemu kary(k.51) - należy jednak stwierdzić, iż oskarżony jako osoba - do chwili prawomocnego skazania – nie karana, zasługuje na udzielenie mu, raz jeszcze, szansy pozostania na wolności, pod warunkiem bezwzględnego przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Z tych względów, Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i za celowe uznając warunkowe zawieszenie oskarżonemu wymierzonej kary pozbawienia wolności, ustanowił dla E. F. maksymalny, 5-letni okres próby. Oczywiście, stosownej zmianie, podlegać musiała także część wstępna zaskarżonego wyroku, poprzez eliminację opisu uprzedniego skazania oskarżonego oraz jego część dyspozytywna, w zakresie przyjętej kwalifikacji prawnej osądzanego czynu sprawcy (art. 178a §1 kk).

Co się zaś tyczy drugiego z zarzutów autora apelacji, odnoszącego się do wymiaru zastosowanego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podkreślić należy, iż jest on całkowicie chybiony.

Orzekając w tym względzie, nie można wszak tracić z pola widzenia faktu, iż wobec sprawcy orzeczono już w przeszłości tego rodzaju środek, w minimalnym wymiarze i orzeczenie to okazało się całkowicie nieskuteczne. S. nietrzeźwości oskarżonego (blisko 1 promil alkoholu w wydychanym powietrzu) nie sposób przy tym bagatelizować, podnosząc, że „nie był on znaczny”. Sprawca aż 5- krotnie przekroczył przecież dopuszczalny poziom alkoholu dla kierowców prowadzących pojazdy w ruchu drogowym, skrajnie lekceważąc obowiązujące przepisy o bezpieczeństwie w komunikacji. Stąd, domaganie się przez oskarżonego złagodzenia wymierzonego mu środka karnego uznać należy za oczywiście bezzasadne .

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej, obciążając oskarżonego- z mocy art. 627 kpk, art. 634 kpk, art. 636§1 kpk oraz art. 2 us 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze.